

regnskabsføring, den har leveret. Men det vil vi gerne arbejde med i udvalget for at se, hvad vi kan finde ud af. Så på det område vil Venstre naturligvis som altid arbejde positivt i udvalget.

For så vidt angår lovforslag nr. L 167, må jeg sige, at det mest positive, jeg kan finde på at sige om det lovforslag, er, at der er en vis frivillighed i det, for i øvrigt er det for mig at se udtryk for mere bureaukrati og ikke nødvendigvis en betingelse for at få nogle bedre vilkår for vore fredede og bevaringsværdige bygninger.

Endelig skal jeg sige om Enhedslistens beslutningsforslag på det samme område, at det kan Venstre ikke støtte, for vi synes, det er forfærdelig bureaukratisk, vi synes, det er et indgreb i den kommunale selvbestemmelsesret, og vi synes, det i endnu højere grad end miljø- og energiministerens lovforslag handler om at give borgerne mere indflydelse på bekostning af den enkelte lodsejer, og det kan vi under ingen omstændigheder støtte.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg kan oplyse, at Sundhedsudvalgets tillægsbetænkning over lovforslag nr. L 196 nu er under omdeling, og at tredjebehandlingen vil finde sted umiddelbart efter, at vi er færdige med denne førstebehandling, for jeg tror, der er mange rundt i huset, der gerne vil have den besked.

Eva Møller (KF):

Da Den Konservative folketingsgruppes ordfører, hr. Niels Jørgen Langkilde, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Vi behandler i dag tre forslag om fredede og bevaringsværdige bygninger, og efter den store debat, vi havde den 17. januar 1996, har Det Konservative Folkeparti set frem til denne dag.

Desværre lever regeringens lovforslag ikke helt op til Det Konservative Folkepartis forventninger, men regeringen er jo heller ikke konservativ. Så vi er klar til at forhandle om regeringens to lovforslag og søge at få en række forbedringer gennemført.

Intentionerne bag lovforslagene har regeringen i bemærkningerne til forslagene resumeret i tre pinde.

Den første intention er, at »kulturmiljøet skal indgå med større vægt i den fremtidige miljøpolitik og i grundlaget for myndighedernes beslutninger«.

Det Konservative Folkeparti er enig i denne betragtning, og eksemplet med vore gamle vandmøller er godt valgt, for her lykkedes det jo

i et bredt samarbejde at afveje kulturinteresserne mod miljøinteresserne.

Regeringens anden intention er, at »befolkningens indflydelse på miljøområdet skal udbygges«.

Også dette synspunkt er i bund og grund konservativt og desuden i overensstemmelse med tankegangen fra Rio, den såkaldte Agenda 21-tankegang.

Myndighederne kan ikke redde vore gamle bygninger, hverken de fredede eller de bevaringsværdige; det er først og fremmest ejerne, der kan det. Men det offentlige kan ved en række initiativer hjælpe ejerne med at overkomme den meget tunge økonomiske opgave. Og enkelte erhverv har så tunge økonomiske vilkår, at deres huse er specielt udsatte. Undersøgelser har vist, at landbruget er blandt disse erhverv. Og benytterne af de fredede og bevaringsværdige bygninger har også et ansvar og vil i mange tilfælde kunne medvirke aktivt til at værne om disse nationale værdier.

Men Det Konservative Folkeparti kan være noget bekymret over elementerne i en strategi, hvor balancen mellem ejerne og ejendomsretten på den ene side og den interesserede offentlighed på den anden side forrykkes til ugunst for ejerne, og det må vi se grundigt på i udvalget, for ganske mange i Folketinget er optaget af at beskytte ejendomsretten.

Et bidrag til en løsning kunne være at gøre det lettere for ejerne at have de fredede og bevaringsværdige bygninger, og her kunne Det Konservative Folkeparti ønske en række specielle støtteordninger og en lettelse af det seje forløb, som større restaureringsprojekter ofte er.

Den tredje hovedlinje for regeringen er, at »kvaliteten i kulturmiljøarbejdet skal sikres i en balance mellem benyttelse og beskyttelse«.

Selv om formuleringen er lidt kluntet, er Det Konservative Folkeparti også enig i denne grundlæggende betragtning, og vi udtrykker ofte noget af det samme med ordene »benyttelse er den bedste form for beskyttelse«.

Drejer det sig om boliger, skal de naturligvis bruges som boliger, men på grund af en helt umulig økonomi er det desværre i en lang række tilfælde umuligt, og det bør vi kunne bedre på gennem dette lovforslag og de af boligministeren fremsatte forslag om byfornyelse, for det har regeringen koordineret på smukkeste vis, og derfor vil Det Konservative Folkeparti også se disse forslag i sammenhæng.